

*Kỷ
Niệm
Vàng
Thấu*

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SỰ

Tiểu Sử

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc (Việt Nam). Khi trưởng thành, Ngài du học tại Âu châu và làm việc cho Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế. Về sau, Ngài du hành qua nhiều quốc gia để mưu cầu Chân Lý. Cuối cùng Ngài đã gặp một vị Chân Sư tại Hy Mã Lạp Sơn và được truyền cho một phương pháp tu thiền về âm thanh và ánh sáng nội tại, còn gọi là Pháp Môn Quán Âm. Sau một thời gian tinh tấn tu hành, Ngài đã đạt được đi khai ngộ.

Ngoài việc nêu lên một tầm gương cao quý về đạo hạnh, Thanh Hải Vô Thượng Sư còn khuyến khích chúng ta nên làm đẹp môi trường mình đang sống. Thanh Hải Vô Thượng Sư diễn đạt niềm vui nội tại của Ngài qua tranh, thơ, nhạc, thiết kế trang sức và y phục mỹ thuật, hầu thăng hoa nhân loại từ bên ngoài lẫn bên trong. Các sáng tác nghệ thuật của Ngài đã được triển lãm tại các thành phố lớn trên thế giới. Thi phẩm của Ngài cũng là nguồn cảm hứng cho nhiều nhạc sĩ phổ thành ca khúc và đã được trình diễn tại các hội viện danh tiếng.

Vào năm 1993, trong một buổi lễ vinh danh Thanh Hải Vô Thượng Sư, thị trưởng Frank F. Fasi của thành phố Honolulu, H Uy Di đã long trọng ngỏ lời: “Thanh Hải Vô Thượng Sư mang tình thương đến những nơi nào trên thế giới còn hận thù. Ngài mang hy vọng đến những nơi tối tăm, mang sự thông cảm đến những nơi bị ngộ nhận. Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần nhân ái của tất cả chúng ta.”

Phần 1:

Tình Người

Vay Thời

*Thời ta vay của đất trời
Trả li đủ lời đủ vốn
Nhưng không biết ngày nào mượn
Cũng không biết trả ngày nào
Tháng ngày có nghĩa gì đâu!*

Đêm Xuân

*Trên các lò bánh chưng
Nước sôi sùng sục
Lửa đỏ hồng!*

*Người ngồi quanh bếp
Chuyện trò rân
Hay lo dọn cỗ
Đêm xuân!*

Trung-Việt – 1958

Thương Cha

*Cha ơi con biết làm sao
Cho giòng lệ trẻ nhỏ vào tim cha
Đêm nằm gác mộng phồn hoa
Có nghe tiếng mẹ xót xa thở dài
Thân cò tàn tạ hôm mai
Bao giờ cho được một ngày yên vui
Từ khi se kết duyên người
Đắng cay đã nhuộm chín mùi thanh xuân.*

Giới ng Bộ Đội

*Tuổi tôi còn nhỏ lắm
Tôi muốn sống thơ ngây
Tôi không muốn mỗi ngày
Nghe súng rền bom thét!*

*Nhất là vào dịp Tết
Tôi muốn mặc áo hoa
Tiền lì xì bao đỏ
Và thêm thật nhiều quà.*

*Và được chơi suốt đêm
Với bn bè trong xóm
Mà không phải ngủ sớm
Vì sợ lính giới nghiêm!*

*Tôi muốn sống êm đềm
Rong chơi thời thơ ấu
Tôi không thích đổ máu
Tôi không thích ù tai!
Tiếng can-nông đêm dài
Làm giật mình mất ngủ.*

*Nếu anh có con cháu
Về hỏi chúng đi anh:
Có ai thích chiến tranh!...*

Trung-Việt – 1962

Người Mất Vợ

*Hôm qua còn nói cười
Ai cũng khen đẹp đôi,
Hôm nay đã góa bụa
Muốn khóc chẳng nên lời.*

*Nàng mới vừa hai chín
Hàng xóm vừa chia vui
Giọt máu vừa mới nhóm
Cũng theo mẹ lìa đời!*

*(Hai linh hồn vô tội
Một viên đứn lưc thôi!)*

*Lòng tôi quá bàng hoàng
Nhìn anh đầu đeo tang
Biết nói gì chia buồn
Người tím ruột bầm gan!!!*

*Tuổi đời tôi non nớt
Không rành lời khôn ngoan.
Chỉ tm viết dăm vắn
Mong thời gian hàn gắn.*

Chiến tranh ôi tàn nhẫn!!!

Cho anh Thu
Trung-Việt – 1966

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, nghệ sĩ và bậc Thầy tâm linh được nhiều người yêu kính trên thế giới. Với tài hoa thiên phú về thi văn từ thuở thiếu thời, Ngài mang lại cho đời những áng thơ tuyệt mỹ đầy những nét sáng tạo thật đặc sắc. Nhiều thi tập của Ngài đã được ấn hành bằng các ngôn ngữ khác nhau và được phổ nhạc bởi những nhạc sĩ lừng danh.

Qua những vần thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư, vô số linh hồn đã tìm được nguồn cảm hứng thiêng liêng để hướng về sự liễu ngộ tâm linh. Từng lời thơ của Ngài như những tia sáng phản ánh trí huệ nhiệm mầu, cũng như tâm nguyện cống hiến không ngừng để thăng hoa nhân loại.

“Thơ của Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là thơ phá chấp của một nữ tu, đó còn là thơ của những chuyến đi tâm tưởng, chuyến đi của đời người trên giòng sông tư duy. Hành lý là con tim mở rộng, chốn đến là tư thức an nhiên, là một quay lưng không bận bịu, là một trở về rất vô tư, là những bài thơ ‘nghiêng tai nghe lại cuộc đời’...”

~ Nhạc sĩ Phạm Duy

